

VOORWOORD

De Keizersberg te Leuven wordt al gedurende bijna een millennium geteisterd door een lange reeks van tegenslagen, die elk op hun beurt van de meest uiteenlopende aard zijn. Religieuze, politieke, economische en militaire machtsvertoningen die bijna naadloos in elkaar overvloeien zijn de rode draad doorheen het hele verhaal.

In de eerste relatief lange periode zijn we getuige van recurrente bouwvalligheid, arbitraire machtswissels, onverklaarbare verdwijningen, meedogenloze confiscaties, gemakzuchtige verkoop, lompe afbraak en allesverwoestende branden. Maar dan op een tijdspanne van slechts enkele jaren zien we binnen- en buitenlandse megalomanie, harteloos winstbejag, moordende concurrentie, onophoudelijke grondverzakkingen, genadeloze zwaartekracht, hardnekkige wateroverlast en onvermijdbare faillissementen.

Alsof er nog niet voldoende waanzinnigheid mee gemoeid zou zijn, gaat het nog even door met tegenslagen, en weer uit een heel ander stuk van het ongeluksspectrum. Hevige onweders, destructieve modderstromen, goddelijke macht én onmacht, symbolische onthoofdingen, nietsontziende oorlogen, oorverdovende bommen, verpletterende instortingen, apathische verwaarlozing, overwoekerende verwildering... en momenteel jammerlijke, doch ordinaire leegstand, en de impressie van overweldigende verlatenheid.

Hoewel deze opeenvolging van historische gebeurtenissen alles behalve uit de lucht gegrepen zijn, is dit omvangrijk stuk geschiedenis op weg naar vergetelheid, wat zonde zou zijn. Een allegaartje van Bijbelse taferelen die als inspiratiebron kunnen dienen bij filmproducers, die op hun beurt een panoplie van speciale effecten zullen moeten bovenhalen, voor dit boeiend en op zijn minst merkwaardig epos. Maar in tegenstelling tot de meeste Hollywood-producties, zou hier voorlopig geen sprake zijn van een happy end, integendeel zelfs. Velen vragen zich af of er wel een einde is. Is er überhaupt zelfs licht aan het einde van deze onfortuinlijke tunnel? Het ziet er naar uit van niet.

De nabije toekomst van deze plek is wellicht niet rooskleurig, gezien de voorbije en zelfs recente ontwikkelingen geen einde brengen aan de idee dat dit oord vervloekt lijkt. Alsof er sprake is van eeuwenlange pech of zelfs kwaadwilligheid, die alle tekenen vertoont van bovennatuurlijke orkestratie. De niet weg te jagen klopgeesten die ooit in naam van het kruis het beloofde land terug wilden, hebben hun tanden dit beloofde perceel gezet, en laten het onder geen beding los.